

fordi jeg troer, at en saadan Erkjendelse er nødvendig, hvis vi skulle komme til en bedre Tilstand; men det kan meget godt være, hvis vi bleve lukkede ind indenfor det Forhæng, som skjuler det Allerhelligste for de profane Blikke, at det da vilde gaae saaledes, at vi bleve saa at sige maallose overfor den hemmelige Størhed, som er derinde; det er muligt. Men saa havde man jo opnaaet, at vi bleve currede, saa kom vi ikke igjen og forlangte Undersøgelser af den Art, saa havde man stoppet Munden paa dem, som bestandigt kfrige paa, at de vilde have Besparselser paa Beparselser og ikke kunne vise nogen Udvei, og hvis Forslag kun føre til det Resultat, at man kommer til at betale Mere, end man betalte iforveien. Det forekommer mig, at det fra de Medlemmers Standpunkt, som misbillige mine og andre Medlemmers Bestræbelser i den her foreliggende Sag, vilde være en mageløs Cuummethode at anvende paa os, idet de da kunde blive fri for, hvad der er dem saa kedsommeligt, at høre gjentaget saa tit. Jeg skal derfor ogsaa forsøge paa, om det dog ikke skulde være muligt at sætte igjennem, at der af Thinget i dets Heelhed blev gjort et Forsøg paa at faae denne Sag opklaret, saa at man kunde faae at vide, om det er sandt, hvad de, der have Fordeel af, at det bliver ved det Gamle, sige om, at der ikke kan gjøres nogen Beparselse eller Forandring, eller om det er sandt, hvad vi Andre troe, at det dog nok var muligt at komme til Forandring og Beparselser, naar man først fik Sagen nærmere undersøgt. Søvrigt forekommer det mig, at, naar man bestandig fra den anden Side vil gaae den Vej, man nu gaaer, nemlig at stramme Knuden saa stærkt, som man gjør, saa bliver der tilsidst ikke andet tilbage end at hugge den over, naar man ikke kan løse den.

Den ærede Finantsminister kom med en Yttring om, at det var mærkeligt, at man nu vilde aldeles omstøde det, der for 7—8 Aars siden var vedtaget her i Thinget med Hensyn til disse Forhold. Den ærede Minister glemte imidlertid den lille Bismændighed, at da 2/5 af Landet siden den Tid ere gaaede tabte, og det kunde dog for Andres Blif. see ud, som om

dette var Noget, der ogsaa burde tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om det hele Regjeringsapparat er for stort eller for lille for det, som er blevet tilbage af Landet. Saaledes forekommer det mig, og det er een af de Grunde, hvorfor jeg troer, at der er Anledning til at søge at gjøre alvorlige Skridt for at komme til at leve under noget simplere Forhold, efter at vi ere blevne nedsatte til at være saa smaa, som vi nu ere.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) rettede en Bebreidelse imod mig og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) i Anledning af, at vi ikke havde stillet Forslag til at indføre Sædtillægsberegningen ved Lønningerne for Hæren og Søværnet. Hvad nu mig angaaer — det kan maaskee være, at min Stilling er noget anderledes i denne Sag, end den Stilling, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds har indtaget dertil, men det skal jeg lade ham selv afgjøre — saa var jeg ganske vist Medlem af det Udvalg, som havde med Bedømmelsen af Hærloven at gjøre, men hvorledes var min Stilling i dette Udvalg? Den var haabløs. Jeg saae, at Intet kunde sættes igjennem ligeoverfor den faste Villie, der var hos den store Fleerthed i Udvalget til at skabe en Hær og Flaade, saa store og kostbare, som vi kunde faae dem, og til at skabe saamange og saa høie Lønninger for denne Hær og denne Flaade, som vi paa nogen Maade kunde faae dem. Jeg derimod var af den Mening, at en saadan Fremgangsmaade var til Udelæggelse for Landet; jeg meente, at et saadant Forsvarsvæsen kun kunde blive farligt for os selv til Syvende og Sidst, fordi det ødelagde os ved sin Kostbarhed i Fredstid, saa at der var gjort Ende paa os, naar Krigen kom. Saaledes var min Betragtning; men hvorledes skulde det da falde mig ind at stille noget som helst Forslag op ligeoverfor Mænd, der i den Grad vare hensynsløse mod den Minoritet, som var tilstede? Man maatte virkelig være høist godmodig, naar man nnder saadanne Omstændigheder vilde spille sin Tid med at stille Forslag af den Art, som det ærede Medlem nævne. Dette var den ene Side af min Betragtning; den anden var den,